

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10P/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817203498
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817203498.8

Uznesenie

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou vo veci starostlivosti o maloletého G. U., nar. XX.X.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom, Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov: matky L. D., nar. XX.X.XXXX, bytom D. B. XXX, zast. JUDr. Vladimírom Štrbikom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Námestie slobody 22, otca E. U., nar. X.X.XXXX, bytom L., P. XXX/X, o udelenie súhlasu matke na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletého dieťaťa, takto

rozhodol:

I. U d e ľ u j e za otca E. U., nar. X.X.XXXX s ú h l a s matke maloletého dieťaťa L. D., nar. XX.X.XXXX na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletého G. U., nar. XX.X.XXXX na priezvisko "D."

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka maloletého dieťaťa sa podaným návrhom domáhala udelenia súhlasu na podanie žiadosti o zmenu priezviska dieťaťa z dôvodu, že otec dieťaťa mal pochybnosti o svojom otcovstve k nemu, na základe čoho sa viedlo súdne konanie o zapretie otcovstva, hoci riadne platí výživné, opakovane podáva návrhy na jeho zníženie, maloletého nenavštevuje, pri príležitosti sviatkov mu negratuluje a nekontaktuje sa s ním ani telefonicky. Hoci má s dieťaťom upravený styk a dieťa na neho čaká, styk s ním nerealizuje. Maloletému sa spolužiaci v škole posmieviajú, že má iné priezvisko ako matka, čo ho traumatizuje a reaguje tak, že si na zošitoch prepisuje svoje priezvisko na priezvisko matky. Trovy konania neuplatnila.

2. Otec dieťaťa návrh matky nepovažoval za dôvodný. Poukázal na to, že dôvodom, pre ktorý maloletý nemá k nemu vytvorený vzťah je v dôsledku toho, že matka mu bráni v styku s dieťaťom a negatívne ho pred ním opisuje. Trovy konania neuplatnil.

3. Kolízny opatrovník po výsledkoch znaleckého dokazovania nariadeného vo veci s návrhom matky súhlasil.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, maloletého dieťaťa, svedkyne, oboznámení spisov Okresného súdu Prievidza 13P/591/2010, 4P/76/2012, 6P/74/2013, vyjadrenia triednej učiteľky dieťaťa zo dňa 15.2.2017, výpisu zo zdravotnej dokumentácie dieťaťa z februára 2017, správy Piaristickej spojenej školy F. Hanáka v Prievidzi zo dňa 10.8.2017 o maloletom dieťati, zápisnice o výsluchu maloletého dieťaťa zo dňa 18.9.2017, znaleckého posudku PhDr. Benkoviča č. 117/2017 zo dňa 23.3.2018, písomných vyjadrení účastníkov k obsahu znaleckého posudku zo dňa 23.4.2018 a 24.4.2018, ostatných listinných dôkazov v spise založených a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/591/2010-97 zo dňa 22.3.2011, právoplatným dňa 28.3.2011 bol maloletý G. zverený do osobnej starostlivosti matky, bola určená vyživovacia povinnosť otca v sume 150,- eur od 1.11.2010 a súd upravil styk otca s dieťaťom.

6. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/76/2012-50 zo dňa 26.10.2012, právoplatným dňa 15.12.2012 bol zamietnutý návrh matky na zmenu priezviska dieťaťa na priezvisko "D.", ktoré je rodné

priezvisko matky. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že vzhľadom na existujúci citový vzťah otca k maloletému dieťaťu, existujúci záujem o dieťa zo strany otca, plnenie si vyživovacej povinnosti, nie je v záujme mal dieťaťa zmena priezviska. Nevzhladol taký vážny dôvod, pre ktorý by nemal byť medzi dieťaťom a otcom udržiavaný a prehĺbovaný pocit spolupatričnosti. Súd vnímal konanie matky - podanie trestného oznámenia, podanie návrhu na exekúciu pomerne v krátkom čase po neplnení povinností otcom, podanie návrhu v tejto veci za konanie vyplývajúce z nedostatku komunikácie oboch rodičov, neschopnosti navzájom medzi sebou komunikovať za situácie, keď otec má zdravotné problémy, pre ktoré je opakovane a dlhodobo práceneschopný a ktoré mu bránia objektívne stretávať sa s maloletým dieťaťom.

7. Uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 6P/74/2013-53 zo dňa 17.10.2014, právoplatným dňa 11.11.2014 bolo zastavené konanie o návrhu matky na udelenie súhlasu na zmenu priezviska dieťaťa z dôvodu späťvzatia návrhu, ku ktorému došlo po vypracovaní znaleckého posudku vo veci PhDr. Renátou Melicheríkovou č. 6/2014, v ktorom uviedla, že zmena priezviska dieťaťa nebola v jeho záujme a jeho vtedajšie priezvisko "U." jeho telesný a duševný vývin nijako neovplyvňovalo. Matka v prejednávanej veci navrhla zmenu priezviska dieťaťa na "X.", ktoré používala po uzavretí manželstva s G. X..

8. Matka maloletého dieťaťa ako dôvod, pre ktorý opakovane podala návrh, označila zmenu v správaní syna, ktorý negatívne reaguje na svoje súčasné priezvisko. Problémy v správaní dieťaťa nastali po tom, ako začal navštevovať ZŠ. Po nástupe do školy s krátkym časovým odstupom si všimla, že si dieťa začalo prepisovať svoje priezvisko, čo odôvodňoval tým, že sa chce volať D. ako jeho príbuzní, pretože s matkou žije v spoločnej domácnosti s jej rodičmi, ktorí majú priezvisko D.. Maloletý naďalej presadzoval svoj názor, že sa chce volať D., na základe čoho sa rozhodla, že spolu so synom napíšu otcovi list, či by dal súhlas k zmene jeho priezviska. Napísali mu dva listy, v decembri 2016 a v januári 2017, na ktoré nereagoval. Vo februári 2017 matka požiadala detského psychológa, PhDr. Melicheríkovú o psychologické vyšetrenie dieťaťa. Psychologička v závere svojej správy konštatovala zmiešanú poruchu emócií a správania u dieťaťa a výrazne negatívny postoj dieťaťa voči svojmu priezvisku. Doporučila zvážiť možnosť zmeny priezviska dieťaťa. Dňa 21.10.2016 nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvode manželstva matky, z ktorého pochádza maloletá dcéra N. X.. Po rozvode manželstva matka požiadala o zmenu svojho priezviska na rodné priezvisko D.. uviedla, že dcéra nemá problém so svojím priezviskom, pretože má blízky vzťah k otcovi, s ktorým sa pravidelne stretáva. Syn má problémy s akceptovaním svojho priezviska, na základe čoho po odovzdaní roztrhal aj svoje polročné vysvedčenie v škole, na ktorom mal uvedené priezvisko U.. Koncoročné vysvedčenie mu bola prevziať matka. Priezvisko si nevyšiel, videl len známky. Poukázala na to, že aj synova triedna učiteľka mu začala na zošity písať priezvisko D., pretože keď na zošite videl priezvisko U., hneval sa a bol agresívny. V súčasnosti maloletý podľa vyjadrenia matky na priezvisko U. nereaguje. Rozhodnutie matky požiadať o zmenu priezviska dieťaťa utvrdila aj udalosť, o ktorej jej rozprávala triedna učiteľka syna, ktorá ho videla pred Vianocami v školskej kaplnke modliť sa pri kríži a prosiť G., že na Vianoce chce len jediný darček, priezvisko D.. Maloletý naposledy otca videl v apríli 2011. Od tejto doby sa s ním otec nestretol. Tvrdila, že mu nebránila stretávať sa s dieťaťom.

9. Otec maloletého dieťaťa vo svojej výpovedi uviedol, že v súčasnosti k synovi nemá žiadny vzťah z dôvodu, že s matkou a dieťaťom nikdy netvorili rodinu, nikdy spolu nežili, pretože matka hneď po pôrode odišla bývať k svojim rodičom. Uviedol, že styk s dieťaťom sa nerealizuje na základe súdneho rozhodnutia z dôvodu, že mu zo strany matky nebolo umožnené so synom sa stretávať. V termínoch, v ktorých mal právo za synom chodiť, chodieval do bydliska matky, ale i napriek tomu mu dieťa neodovzdala a po každej jeho návšteve poslala na ÚPSVaR udanie, že sa správal vulgárne a agresívne. Naposledy bol osobne so synom v čase, keď mal viac ako jeden rok. Tvrdil, že matka mu jednoznačne bránila stretávať sa so synom a vzhľadom k tomu, že stále tvrdila, že dieťa je ťažko choré, nechcel mu robiť problémy, pretože v skutočnosti nevedel, aký je jeho zdravotný stav. Návrh na výkon rozhodnutia o úprave styku nepodal, pretože dieťa nechcel traumatizovať. V súčasnosti je ženatý a z jeho manželstva pochádza maloletá XX.nar. X.X.XXXX. V škole za synom nebol z dôvodu, že mal vedomosť o tom, že matka pred dieťaťom negatívne rozpráva o ňom a bál sa za ním ísť.

10. Za účelom zistenia názoru dieťaťa na zmenu jeho priezviska súd v súlade s ust. § 43 ods. 1 Zákona o rodine a § 38 CMP vykonal výsluch dieťaťa v prostredí základnej školy, ktorú navštevuje. Maloletý uviedol, že sa chce volať ako jeho matka, ktorá sa volá XX.. Otec sa s ním nestretáva, ani jedenkrát mu neposlal pohľadnice na narodeniny a meniny. Nikdy mu neposlal žiadny darček. Ani v škole ho

nenavštívil. Mama pred ním o otcovi rozpráva len v dobrom. Maloletý sám matku požiadal, aby otcovi napísali list a požiadali ho o súhlas so zmenou jeho priezviska. Otec na list neodpovedal. Uviedol, že triedna učiteľka ho oslovuje priezviskom D. a aj spolužiaci ho oslovujú priezviskom D.. Neoslovujú ho jeho skutočným priezviskom. Maloletý potvrdil, že keď bol prvák a spolužiak ho oslovil priezviskom XXXX, nahneval sa a uhryzol ho. Odvtedy sa na nikoho nenahneval kvôli priezvisku, lebo ho oslovujú D.. Maloletý prezentoval názor, že pokiaľ by otec za ním prišiel, nechce sa s ním stretnúť, nechce sa s ním rozprávať, pretože v minulosti mu dovolili, aby za ním chodil a nikdy neprišiel. Jedinýkrát ho videl pred LIDLOM v Handlovej, keď chodil do škôlky, ale otec sa s ním nestretol. Uviedol, že k otcovi nemá žiadny vzťah, nechýba mu a s kamarátmi sa o ňom nerozpráva. Na otca je nahnevaný, nechce mu odpustiť, že o neho nemal záujem.

11. Ako svedkyňa bola vo veci vypočutá triedna učiteľka maloletého dieťaťa, D. ktorá uviedla, že maloletý G. v júni 2017 ukončil prvý ročník ZŠ. Už na začiatku školského roka si všimla, že pri podpisovaní zošitov je uvedené priezvisko D. Keď zisťovala, prečo sa maloletý takto podpisuje, vyjadril sa, že sa chce podpisovať týmto priezviskom. Chlapec sa v prítomnosti svedkyne vyjadril, že otca nemá a svoj mužský vzor spája so svojim starým otcom, s ktorým prežil všetky zážitky, o ktorých jej rozprával. Z vyjadrení dieťaťa zistila, že otec v živote dieťaťa nefiguruje. Uviedla, že vždy sa tešil na nové priezvisko. Z pohľadu svedkyne bola v záujme dieťaťa zmena priezviska, pretože o otcovi hovorí, že ho nemá. Nezaznamenala žiadne negatívne reakcie maloletého na svoje súčasné priezvisko a rovnako sa mu ani spolužiaci kvôli priezvisku neposmievali. Rodičovských združení sa zúčastňuje výlučne matka a starí rodičia občas vnuka preberali. Otca maloletého dieťaťa svedkyňa nepoznala, nevidela ho. Potvrdila, že maloletý G. počas návštevy školskej kaplnky prejavil svoje želanie mať priezvisko D.. Pripustila, že maloletý G. bol podráždený, keď mu na zošit napísala priezvisko U., preto akceptovala, keď si dieťa začalo písať priezvisko D.. Nevedela o incidente medzi maloletým G. a jeho spolužiakom, ktorého mal pohrýzť, keď ho oslovil priezviskom U..

12. Za účelom zistenia, či návrh matky na udelenie súhlasu na zmenu priezviska dieťaťa je v jeho záujme, súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých. Znalec PhDr. Andrej Benkovič v znaleckom posudku č. 117/2017 zo dňa 23.3.2018 uviedol, že maloletý je vo veku 7 rokov a jeho intelektové schopnosti sa nachádzajú vo vyššom pásme priemernej inteligencie. Osobnosť dieťaťa sa vyvíja v smere extroverzie, aktuálne je emocionálne stabilný. Má nedostatočne rozvinuté sociálne kompetencie, vyskytujú sa u neho pocity, že druhými nie je dostatočne prijímaný a akceptovaný, čo ho trápi a na čo reaguje vulnerabilne. V určitej prchkosti v interagovaní s druhými dochádza aj z dôvodu nestálosti v sebaobrazu, resp. v seba prijatí. Vykazuje znaky menejcennosti. Znalec konštatoval, že napriek tomu, že odmieta svoje priezvisko U. a chce sa volať D., nezistil u neho nejaké známky neurotizácie, či psychickej nepohody ako boli uvedené v znaleckom posudku z februára 2017. Uviedol, že k zlepšeniu psychického stavu dieťaťa mohla prispieť aj tá skutočnosť, že celková atmosféra v školskom kolektíve, resp. v triede sa stabilizovala, pretože spolužiaci akceptovali, že sa chce volať D.. Vzťahovú väzbu medzi dieťaťom a matkou považoval za pevnú a stabilnú. Matka je pre neho najdôležitejšia osoba v jeho aktuálnom vývine. Vzťah s otcom nie je podľa znalca vytvorený, maloletý prechováva k nemu hnev, pohŕda osobou otca, viní ho z toho, že sa o neho absolútne nezaujíma. Hnev dieťaťa sa javí ako určujúci v motivácii dieťaťa zmeniť si priezvisko. Znalec bol toho názoru, že maloletý nemá problémy s priezviskom U., má problém s tým, že nositeľom tohto priezviska je človek, otec, ktorý sa o neho nezaujíma a nestará. Zmena priezviska je zo strany dieťaťa určitá forma protestu, kedy chce dať otcovi najavo, že nechce nosiť priezvisko človeka, ktorý sa o neho nestará, ktorý nestojí pri ňom, keď to najviac potrebuje. Z tohto pohľadu je podľa vyjadrenia znalca zmena priezviska dieťaťa opodstatnená v tom zmysle, že môže prispieť k väčšej hrdosti, resp. posilniť pocit vlastnej sebahodnoty dieťaťa a ukotviť ho v rámci primárnej rodiny, ktorú tvorí najmä osoba matky. Znalec ďalej konštatoval, že maloletý si vzťah s otcom nemohol budovať z objektívnych príčin, pretože matka marila možnosť realizácie styku maloletého s otcom. Následnú rezignáciu otca v tejto veci je možné chápať, keďže to vyústilo až do jeho psychických ťažkostí, ale na druhej strane, z autonómneho pohľadu dieťaťa, je len ťažko vysvetliteľné takéto konanie a aj preto má maloletý negatívne postoje k otcovi. Konanie matky vo vzťahu k budovaniu vzťahu medzi dieťaťom a otcom znalec označil za jej zlyhanie a bol toho názoru, že matka marila styk otca s dieťaťom.

13. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku

maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

14. Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu záveru, že návrh matky na udelenie súhlasu k podaniu žiadosti o zmenu priezviska dieťaťa z "U." na "D." je dôvodný.

15. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/591/2010-97 zo dňa 22.3.2011, právoplatným dňa 28.3.2011 bol maloletý XX.XX.XXXX, zverený do osobnej starostlivosti matky, bola určená vyživovacia povinnosť otca v sume 150,- eur mesačne od 1.11.2010 a súd upravil styk otca s dieťaťom.

16. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/76/2012-50 zo dňa 26.10.2012, právoplatným dňa 15.12.2012 bol zamietnutý návrh matky na zmenu priezviska dieťaťa na priezvisko "D.", ktoré je rodné priezvisko matky. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že vzhľadom na existujúci citový vzťah otca k maloletému dieťaťu, existujúci záujem o dieťa zo strany otca, plnenie si vyživovacej povinnosti, nie je v záujme mal dieťaťa zmena priezviska. Nevzhladol taký vážny dôvod, pre ktorý by nemal byť medzi dieťaťom a otcom udržiavaný a prehľbovaný pocit spolupatričnosti. Súd vnímal konanie matky - podanie trestného oznámenia, podanie návrhu na exekúciu pomerne v krátkom čase po neplnení povinností otcom, podanie návrhu v tejto veci za konanie vyplývajúce z nedostatku komunikácie oboch rodičov, neschopnosti navzájom medzi sebou komunikovať za situácie, keď otec má zdravotné problémy, pre ktoré je opakovane a dlhodobo práceneschopný a ktoré mu bránia objektívne stretávať sa s mal. dieťaťom.

17. Uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 6P/74/2013-53 zo dňa 17.10.2014, právoplatným dňa 11.11.2014 bolo zastavené konanie o návrhu matky na udelenie súhlasu na zmenu priezviska dieťaťa z dôvodu späťvzatia návrhu, ku ktorému došlo po vypracovaní znaleckého posudku vo veci PhDr. Renátou Melicheríkovou č. 6/2014, v ktorom uviedla, že zmena priezviska dieťaťa nebola v jeho záujme a jeho vtedajšie priezvisko "U." jeho telesný a duševný vývin nijako neovplyvňovalo. Matka v prejednávanej veci navrhla zmenu priezviska dieťaťa na "X.", ktoré používala po uzavretí manželstva s G. X..

18. Priezvisko možno identifikovať ako časť osobného mena osoby v dvoj a viacmennej pomenovacej sústave, ktoré sa pridáva k rodnému menu osoby pre bližšie identifikovanie osoby. Priezvisko má vo väčšine kultúr rodový charakter a vyjadruje príslušnosť osoby k rodu, resp. rodine. Každý občan SR musí mať meno aj priezvisko a tieto nadobúda už pri narodení. Priezvisko je základným formálnym identifikátorom osoby, má však aj širší rozmer, keď do značnej miery vytvára aj vlastnú identitu, s ktorou sa prirodzene osoby stotožňujú. Okrem toho priezvisko osoby identifikuje aj s rodinou, resp. rodom, od ktorého priezvisko získavajú. Právo na meno a teda aj na jeho časť - priezvisko, patrí medzi základné práva dieťaťa dané čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa. Prípadná zmena priezviska maloletého dieťaťa nie je len „formálnym“ úkonom, ale do značnej miery ide o skutočný zásah do identity maloletého dieťaťa, ktorý môže a pravdepodobne aj bude mať určitý dopad na jeho ďalší vývin. Z tohto dôvodu je zmena priezviska opodstatnená, len keď je to v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Súd vždy prihliada pri tak závažnej otázke, ako je zmena priezviska, aj na názor maloletého dieťaťa, primerane jeho veku a rozumovým schopnostiam. Rozdielnosť priezvisk rodiča a dieťaťa môže viesť k problémom dieťaťa v sociálnej interakcii najmä v škole s rovesníkmi, keď je dieťa nútené odpovedať na neprijemné otázky rovesníkov, prečo sa volá inak ako jeho matka a pod., čo môže u dieťaťa vyvolávať zbytočný stres a v extrémnych prípadoch aj problém s vlastnou identitou.

19. Z obsahu znaleckého posudku PhDr. Andreja Benkoviča č. 117/2017 zo dňa 23.3.2018 nepochybne vyplýva, že zmena priezviska maloletého je v jeho záujme a je opodstatnená v tom zmysle, že môže prispieť k väčšej hrdosti, resp. posilniť pocit vlastnej sebahodnoty dieťaťa a ukotviť ho v rámci primárnej rodiny, ktorú tvorí najmä osoba matky. Konštatoval, že matka je pre maloletého najdôležitejšia osoba v jeho aktuálnom vývine. Vzťah s otcom nie je vytvorený, maloletý prechováva k nemu hnev, pohŕda osobou otca, viní ho z toho, že sa o neho absolútne nezaujíma. Hnev dieťaťa sa podľa vyjadrenia znalca javil ako určujúci v motivácii dieťaťa zmeniť si priezvisko. Znalec bol toho názoru, že maloletý nemá problémy s priezviskom U., má problém s tým, že nositeľom tohto priezviska je človek, otec, ktorý sa o neho nezaujíma a nestará. Zmena priezviska je zo strany dieťaťa určitá forma protestu, kedy chce dať otcovi najavo, že nechce nosiť priezvisko človeka, ktorý sa o neho nestará, ktorý nestojí pri ňom, keď to najviac potrebuje. Za týchto okolností, rešpektujúc aj názor maloletého dieťaťa a svedeckú výpoveď

triednej učiteľky maloletého, súd návrh matky považoval za dôvodný a vyhovel mu. Neznamená to však pretrhnutie akýchkoľvek väzieb dieťaťa a otca, ktorý aj naďalej zostáva rodičom s rodičovskými právami, ktoré mu patria a ktoré je oprávnený realizovať, najmä vo forme styku s dieťaťom, ktorý je nevyhnutný a potrebný pre to, aby maloletý získal vzťah k otcovi, spolupatričnosť k nemu, čo je dôležité z hľadiska jeho ďalšieho, najmä psychického vývoja. Otcovia majú na synov omnoho väčší vplyv ako matky, najmä pokiaľ ide o formovanie chlapcov na mladých mužov so všetkými potrebnými danosťami a zručnosťami. Bez silného otcovského vzoru sa chlapci len ťažko naučia konštruktívne vyjadriť svoje emócie, ovládnuť svoju fyzickú silu a rešpektovať ostatných, ako aj sami seba. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd apeluje na matku dieťaťa, aby aktívne pôsobila na budovanie vzťahu dieťaťa a otca, snažila sa sama iniciovať stretávanie sa dieťaťa s otcom, pretože aj znalec v znaleckom posudku konanie matky vo vzťahu k budovaniu vzťahu medzi dieťaťom a otcom označil za jej zlyhanie a bol toho názoru, že matka marila styk otca s dieťaťom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 62 ods. 1, 2 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.